

Nakon Karamarkova istupa u ponedjeljak

Orešković prihvatio generala Medveda za ministra branitelja, Orepić smijenio Bertinu

Predsjednik Vlade RH Tihomir Orešković u utorak poslijepodne predstavio je novoga ministra branitelja. To je general Tomislav Medved. "Čast mi je da imamo branitelja ovakvog kalibra u kabinetu. Bit ćemo partneri", dodao je predsjednik Vlade na konferenciji za novinare u Banskim dvorima. Time je završena gotovo jednomjesečna trakovica oko izbora ministra branitelja. Nakon što nisu izabrani HDZ-ovi predloženi kandidati MJivo Crnoja i Miljan Brkić, treći HDZ-ov prijedlog prihvaćen je MUP-u.

brzo, vjerojatno i pod utjecajem "prijetnje" Tomislava Karamarka, izrečene u ponedjeljak, da se tako više ne će moći raditi.

Slučajno ili ne, nakon oštrog Karamarkova istupa, počele su i smjene u MUP-u koje je HDZ dugo tražio od Mostovog ministra Vlahe Orepića. Orepić je u utorak smijenio šefu PN Uskoka Marija Bertinu, SDP-ova čovjeka vrlo bliskoga prijašnjemu ministru Ranku Ostojiću. Orepić je najavio još smjena u

Ministar Orepić zatražio: Je li Pajičić stradao zbog rakije ili zbog premlaćivanja Ostojićeve milicije

Ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić zatražio je preispitivanje slučaja stradavanja vukovarskog branitelja Darka Pajičića, koji je teško ozlijeden prilikom razbijanja čiriličnih ploča u Vukovaru, te umro dvije godine nakon toga incidenta zbog upale pluća. Kako je u ponedjeljak priopćeno iz MUP-a, reviziju slučaja provest će tim sastavljen od policijskih službenika stručnih službi Kabineta ministra i Ravnateljstva policije, nakon čega će ministar o svemu što je utvrđeno izvestiti javnost. Predsjednik Stožera za obranu hrvatskoga Vukovara Tomislav Josić u studenome prošle godine optužio je za Pajičićevu smrt tadašnjega ministra unutarnjih poslova Ranka Ostojića i premijera Zorana Milanovića te zatražio njihovu odgovornost. Potvrdivši da je Pajičić umro od upale pluća, Josić je dodao da nije bilo toga da bi vjerojatno i danas bio živ. U javnosti postoji sumnja glede ishoda preispitivanja toga slučaja, jer su policijski šefovi, koji su svojedobno tvrdili da je to 'nesretan slučaj' i 'rakija', još na svojim položajima.

Hrvatska ne ide na arbitražno ročište u Haag

Ministar vanjskih poslova Miro Kovač izjavio je u ponedjeljak u Bruxellesu da je Hrvatska izšla iz arbitraže i nije više strana u postupku te se stoga ne će odazvati na saslušanje koje je zakao Arbitražni sud. 'Hrvatski stav je poznat. Na osnovi zaključka Hrvatskoga sabora hrvatska je vlada izšla iz arbitražnoga postupka, za nas to nije više relevantno', rekao je, dodavši da će umjesto arbitraže, Hrvatska rješenje naći u bilateralnim pregovorima sa Slovenijom u skladu s međunarodnim pravom. Slovenski ministar vanjskih poslova Karl Erjavec izjavio je da Slovenija i dalje vidi rješenje za granice s Hrvatskom kroz arbitražni postupak, da nema plana B te da ne vjeruje u mogućnost rješenja bilateralnim pregovorima. Stalni arbitražni sud (PCA) sazvao je 17. ožujka u Haagu, s obzirom na novonastale okolnosti, usmeno raspravu u vezi s hrvatsko-slovenskim graničnim prijeporom. Kako je priopćeno iz PCA usmena rasprava bit će zatvorena za javnost, a svaka će stranka u sporu imati pola dana za prezentaciju svojih stajališta i argumenata, pri čemu je Hrvatska pozvana da to učini u jutarnjim satima, a Slovenija popodne. Hrvatska je vlada lani obavijestila Sloveniju i Arbitražni sud da temeljem jednoglasne odluke Sabora izlazi iz postupka arbitraže, ali da je sa Slovenijom spor spremna rješiti pred međunarodnom pravnom institucijom, budući da arbitražu smatra nepovratno kompromitiranom, poslije arbitražne afere, kad su otkriveni nedopušteni razgovori tadašnjega slovenskoga arbitra Jerneja Sekoleca i slovenske agentice, bivše predstavnice ministarstva vanjskih poslova Simone Drenik.

Jasenovac - Slučaj Pilc

Yad Vashem opovrgava mnoge jasenovačke „žrtve“

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Na tiskanome i mrežnome popisu jasenovačkih žrtava Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac [1] brojne su pogreške i nepravilnosti kao što je već ranije opisano. Neke od tih nepravilnosti vrlo je lako uočiti, dok je za neke druge potrebno kopati malo dublje po podatcima. Kao primjer lako uočljivih i jednostavnih nepravilnosti vrijedi spomenuti neke nove slučajeve. Prvi od njih je Jakob Altarac rođen od oca Menahema 1893. godine u Sarajevu i prema mrežnom jasenovačkom popisu [2] navodno stradao 1942. godine u Jasenovcu. Na stranicama Yad Vashema [3] postoji dokument sa svjedočenjem njegove nečakinje u kojem se tvrdi da je stradao u Auschwitzu, Nadije, na mrežnom jasenovačkom popisu spominje se i Avram Levi rođen od oca Zadika 1872. godine u Sarajevu, koji je prema mrežnom jasenovačkom popisu također navodno stradao 1942. godine. Međutim, u jednometri se dokumentu sa svjedočenjem u digitalnom arhivu Yad Vashema za čovjeka sa svim istim podatcima (osim oblika imena – umjesto Avram, piše Avraham) navodi da je za vrijeme rata bio u Beogradu. Za oba se ova slučaja na mrežnom jasenovačkom popisu kao glavni izvor podataka navodi "Popis žrtava Drugog svjetskog rata"

Yad Vashem

Saveznog zavoda za statistiku Jugoslavije iz 1964. godine.

Ovakvih ne nužno povezanih slučajeva može naći mnogo kao što je već i učinjeno u prethodnim člancima, ali samo takvim individualnim gledanjem postoji mogućnost prelaska preko mnogo važnih pojedinosti. Kako bi se demonstriralo da ti detalji mogu biti korisni u otkrivanju novih pogrešaka jednostavnim povezivanjem činjenica, u nastavku članka obradit će se zapisi za osobе prezimena Pilc. Tako vrijedi početi od dvojice Adolfa. Prema tiskanim podatcima Adolf Pilc iz Sarajeva rođen je 1904., prema digitalnom popisu navodno 1903.* godine, a stradao je od ustaša u Jasenovcu 1942. godine [2]. Zvjezdica uz pojedini podatak preuzeta iz jasenovačkoga popisa pokazuje da su sastavljači tog popisa nesigurni glede njegove točnosti, stoga je označen kao navodni. Drugi se Adolf prema tiskanome izdanju jasenovačkoga popisa preziva Pric, a prema mrežnom

izdanju Pirc i samo se u toj pojedinoći razlikuje od prethodnika, a svi ostali podaci istovjetni su onome prvom navedenom Adolfovom Pilcu.

Ubijeni u srednjoj Bosni, a zapisani u Jasenovcu

U središnjoj bazi podataka Yad Vashema [3] nalazi se sedam upisa s imenom Adolfa Pilca, ali nema niti jednog Adolfa Pilca kojega bi se moglo povezati sa Sarajevom. Tri podatka odnose se na Adolfa Pilca iz Zavidovića u Bosni i Hercegovini, a ostali na osobe istoga imena i sličnoga prezimena iz istočne Europe. Prema najstarijim podatcima, Adolf Pilc iz Zavidovića, sin Volka (Vilka), bio je deportiran u Auschwitz, a kao godina smrti navedena je 1945. Kao izvor podataka navodi se srpski popis židovskih žrtava objavljen nakon raspada Jugoslavije, tj. beogradski "Spisak žrtava rata 1941.-1945.: Jevreji" [4]. Preostala dva upisa temelje se na izjava-

Osoba Adolf Pric ili Pirc očito je samo klon stvarne osobe Adolfa Pilca, za kojega također ne postoje nesumnjivi dokazi da je stradao u Jasenovcu, dapače najstariji podaci o njemu ukazuju da je stradao u Auschwitzu

ma supruginih rođaka zabilježenih četiri desetljeća nakon Drugoga svjetskog rata i u oba se navodi Jasenovac kao mjesto stradanja. Samo kod jednog navedena je godina i to 1941. što je također različito u odnosu na podatak iz jasenovačkoga popisa. Iz tih se podataka vidi da je taj Adolf Pilc bio rođen 1903. godine kao i žrtva iz jasenovačkog popisa te da je bio oženjen **Mazaltom/Mazalom Bukitom/Bukicom** (inačice osobnoga imena i nadimka). Ime **Adolfa Prica ili Pirca** ne nalazi se u bazi podataka Yad Vashema. Postoji velika vjerojatnost da se radi o jednoj te istoj osobi upisanoj dva puta. Kod upisa s iskrivljenim prezimenom Pric i Pirc naznačeno je i ime oca Jozef. Čini se da je ta osoba Adolf Pric ili Pirc samo klon stvarne osobe Adolfa Pilca za kojega također ne postoje nesumnjivi dokazi da je stradao u Jasenovcu, dapače najstariji podaci o njemu ukazuju da je stradao u Auschwitz [3].

Na samu mrežnu, a ne i tiskanoj inačici jasenovačkoga popisa nalazi se **Bukica Pilc iz Zavidovića** bez navedene godine rođenja, imena oca i bez godine smrti kada je, kako se navodi, ubijena od ustaša u Staroj Gradiški. Na istome mrežnom, ali ne i tiskanome popisu nalazi se i ime **Mazalte-Bukice Pilc-Konforti** rođene 1904. godine u Sarajevu te ubijene 1942. u istom logoru Stara Gradiška kao i Bukica Pilc. Iz gore navedenih osobnih podataka o Adolfu Pilcu zna se da je bio oženjen Mazaltom Bukicom. Prema podatcima iz Yad Vashema [3] **Mazalta Pilc**, po zanimanju učiteljica, rođena je u Sarajevu, a za vrijeme rata živjela je u Zavidovićima. Kao ostale inačice osobnoga imena navedeno je **Mazalta, Mazal, Bukica i Bukitza**. Djekočko prezime bilo joj je Konforti, otac joj se zvao Mordekhai, a majka Khana (Hana) rođena Levi. Podatci se temelje na izjavi njezine sestre Done Kohen. Navedeno je da je ubijena u Jami kod Gračanice u Bosni. Pretpostavka je da se možda radi o rudniku ugljena Gračanica u selu Rosulje kod Bugojna. Na temelju navedenih podataka može se zaključiti da su Bukica Pilc iz Zavidovića i Mazalta-Bukica Pilc-Konforti jedna te ista osoba i da nisu stradale u Staroj Gradiški odnosno u Jasenovcu.

U Yad Vashemu nalazi se dva puta zapisano ime **Ane tj. Anice Pilc**, učenice iz Zavidovića, rođene od otca Adolfa i

majke Bukice. Navedeno je da je stradao 1941. godine, u Jami kod Gračanice u Bosni. Prema podatcima iz Yad Vashema Adolf i Bukica Pilc roditelji su i **Hilde Pilc**, učenice iz Zavidovića, također dva puta upisane. Prema podatcima iz Yad Vashema, Hilda Pilc, kći Adolfa i Mazalte, Mazale, Bukice, ubijena je 1941. u Jami, Gračanica, Bosna. Podatke o ubijenima dale su njezine teta i sestrična. Na temelju gore navedenih podataka može se zaključiti da su Mazalta Pilc i njezine dvije kćeri Ana i Hilda ubijene najvjerojatnije u srednjoj Bosni, tj. da niti jedna od njih nije stradala u Jasenovcu ili u Staroj Gradiški.

Sljedeća navodna žrtva je **Matilda Pilc** rođena 1929. u Zavidoviću kao kći Adolfa koja se također na tiskanome i mrežnome jasenovačkom popisu navodi kao žrtva u Jasenovcu gdje je navedno ubijena 1942. godine. U arhivu Yad Vashema nalazi se, doduše, Matilda Pilc iz Zavidovića, kći Adolfa, rođena 1929. godine. Navedeno je da je stradao 15.6.1942 u Jasenovcu. No izvor podataka je notorni beogradski propagandistički "Spisak žrtava rata 1941-1945: Jevreji" [4]. Prema podatcima iz Yad Vashema, Dona Erdonja Konforti Kohen, sestra Mazalte Bukice Pilc rođene Konforti, ukupno je navela četiri osobe iz svoje obitelji stradale tijekom Drugoga svjetskog rata i to **Adolfa, Mazaltu Bukicu, Anu i Hildu Pilc**. Nadalje, druga bliska rođakinja također je izjavom navela neke stradale članove obitelji, ali niti jedna od njih ne spominje Matildu Pilc. Moglo bi se pretpostaviti da je najvjerojatnije Hilda Pilc u propagandističke svrhe preimenovana u Matildu Pilc. Budući da je Hilda stradala u srednjoj Bosni, trebalo ju je uvjetno rečeno nekako smjestiti u Jasenovac pa je u tu svrhu izmišljena Matilda i to s godinom smrti 1942.

Stradao u Auschwitzu, a ne u Jasenovcu

Na mrežnom, ali ne i na tiskanome jasenovačkom popisu [2] nalazi se i **Hana Konforti** iz Travnika, kći Salamona, rođena 1886. godine. Prema tom zapisu ubijena je od ustaša u Jasenovcu 1942. godine. U Yad Vashemu nalazi se osam upisa kojincidentnih imenu Hana Konforti i od toga šest upisa odgova-

**Josef Konforti 1944.
došao je u Švicarsku.
Antifašistički intelektualci mogu zaključiti
da je imao još gotovo
osam mjeseci vreme-
na za dolazak u Jase-
novac, taman da ga
ustaše ubiju do kraja
1944. Za takve je utje-
na informacija da je
Josef Konforti preži-
vio rat i svoju sudbinu
ispričao u razgovoru
vođenome u Izraelu**

ra istoj osobi [3]. Navedena imena su Khana i Hana djevojačkog prezimena Levi, a očevo ime navodi se kao Salamon, Solomon, Solomon. Rođena je u Sarajevu, a za vrijeme rata boravila u Travniku. Bila je udana za **Mordekhaja**, Mordehaia. Jednom se navodi da je bila odvedena u logor Loborgrad/Đakovo, a u ostalim slučajevima da je bila odvedena u logor Đakovo. Kao vrijeme smrti navodi se 1942. godina., u drugom slučaju travanj 1942. godine, a u trećem je kao datum smrti naveden 4.6.1942. Iz gore navedenoga može se zaključiti da Hana Konforti sigurno nije stradala u Jasenovcu.

Nešto o imenu muža Hane Konforti i otca Mazalte Bukice Pilc. Na tiskanom (str. 788) [1] i mrežnom popisu jasenovačkih žrtava [2] nalazi se **Mordehaj Konforti** iz Sarajeva, otac mu je navedeno **Moise***, dakle uz iskazanu sumnju u točnost podatka. Prema tiskanome popisu rođen je 1887., a ubijen od ustaša 1942. godine. No prema mrežnom popisu navodno je rođen 1888.* godine i navodno je ubijen 1941.* godine, dakle s istom nepouzdanošću podataka. Jedino je logor Jasenovac naveden kao "sigur-

no" odredište. U Yad Vashemu nalaze se dva upisa koji koïncidiraju s Mordehajem Konfortijem iz jasenovačkoga popisa. Prvi je Mordekhai Konfort / Konforti, službenik iz Sarajeva rođen 1887. godine oženjen za Esteru. Navodi se da je stradao u Jasenovcu. Podatke je sredinom 80-ih dala Dona Konforti Kohen koja se u obrascu navodi kao nećakinja, premda se zna da se radi o kćeri. Ova pogreška ukazuje na neki mogući jezični problem pri ispunjavanju obrasca i automatiziranome prijevodu u digitalni oblik. Drugi upis o Mordechaju, Mordehaju Konfortiju je na temelju izjave njegova brata Eliaha. Tu se navodi da je Mordekhai Konforti rođen 1886. godine, da mu se otac zove **Moshe**, što je podudarno s podatcima iz Jasenovca, a majka Rakel te da je bio službenik u Sarajevu. Najvažnije je da je navedeno da je stradao u Oswiecemu odnosno u **Auschwitzu**. Prema tome moglo bi se reći da niti Mordekhai Konforti nije stradao u Jasenovcu.

O **Jošku/Josefu Pilcu** (1902.*), sinu Vilka i bratu Adolfa, podatci su na jasenovačkome popisu preuzeti iz poznatoga nevjerodstojnoga popisa Saveznoga zavoda za statistiku Jugoslavije iz 1964. godine, a na jadvašemskome popisu iz već navedenoga notorno nepouzdanoga izvora beogradskog "Spiska" [4] pa ih se u trenutčnome nedostatku neovisnih izvora neće dalje elaborirati. Zato će se obraditi jedno drugo povezano ime iz jasenovačkoga popisa, a to je **Hilel Pilc**. Prema tom popisu Hilel Pilc iz Sarajeva rođen je 1935. godine. Očevo ime je Josif (u tiskanome izdanju), odnosno Jozef* u mrežnom izdanju, navedeno s nesigurnošću. Navodno je stradao u Jasenovcu 1942. godine. U Yad Vashemu nalaze se dva upisa gdje se navodi ime Hilel Pilc, student tj. učenik iz Zavidovića rođen 1934. odnosno 1935. godine. Kao ime oca navedeno je Tova Veizer / Weizer / Weiser. Prema izjavi prijatelja obitelji navedeno je da je ubijena, ali nije navedeno mjesto i okolnosti. Prema tome podatku može se zaključiti da Frida Pilc nije ubijena u Jasenovcu ili bar da o tome nema vjerodostojnih podataka, ali čini se da su i autori jasenovačkoga popisa imali slična saznanja.

O prezimenu Konforti

Prezime Konforti relativno je često na zapadnim granicama Otomanskoga

Carstva, zabilježeno je kod Židova u Travniku, Sarajevu, Višegradu, Sjenici, Novom Pazaru, Prištini, Beogradu, Nišu, Sofiji, ali i kao prezime Konforta kod Hrvata u okolici Knina. Prezime je romanskoga podrijetla, sličnost sa španjolskom riječi *conforte** ukazuje da se radi o sefaradskome ladinu.

Još jedan mali dodatak o Konfortima. Na mrežnom popisu JUSP Jasenovac nalazi se sedamdesetak osoba s prezimenom Konforti, s jednim izuzetkom svi su iz Bosne i Hercegovine, pretežno iz Sarajeva i Travnika [2]. Na mrežnoj stranici USHMM-a otprilike dvije petine preživjelih Konforti su iz Bosne i Hercegovine, oko jedna trećina je iz Srbije, pretežno iz Beograda, a oko jedna petina je iz Bugarske, pretežno iz Sofije, a ostali Konforti/Conforti uglavnom su iz Italije [5]. Veliki

broj Konforti odveden je u logore u Njemačkoj, najčešće u Bergen-Belsen i to ne samo oni iz Srbije već i iz Sarajeva.

Dio Konforti bio je interniran na Rabu, a neki su internirani u sjevernoj Italiji. Većina njih je između 1942 i 1944. prešla u Švicarsku, naviše nakon kapitulacije Italije 1943. godine. Zanimljivo je da se neki od tih preživjelih interniraca nalaze na mrežnom popisu jasenovačkih žrtava JUSP Jasenovac [2]. Primjerice, Mordehaj Konforti rođen 1920., iz Sarajeva otac Zadik, prema jasenovačkome popisu ubijen u Jasenovcu 1942. Prema talijanskim mrežnim stranicama [6] Mordehaj Konforti sin Sadikov, iz Sarajeva, rođen 1920. boravio je u svibnju 1943. u Italiji, s njime je bio i njegov otac Sadik. U teoriji je svašta moguće, ali u životu je malo toga ostvarivo pa tako i mogućnost da postoji takva koincidencija podataka da Mordehaj i Sadik iz Italije nisu oni za koje se tvrdi da su ubijeni u Jasenovcu godinu dana ranije. Sličan je i slučaj Josefa Konfortija iz jasenovačkog popisa. Prema podatcima s mrežne stranice JUSP Jasenovac Josef Konforti je sin Zadika*,

* španjolski za udobnost. Pretpostavka autora je da bi se inicijalno moglo raditi o zemljopisnoj odrednici tj. o Tesaliji, pa zabunom preko kavkaskog turcizma tasalli – udobnost, izvorno od istoznačnog perzijanizma tasallo.

rođen 1912*, Židov* iz Travnika, a ubijen je od ustaša u Jasenovcu 1944* [2]. Autori jasenovačkoga popisa su zvjezdica označili nepouzdane podatke. Ime Giuseppe Konforty sin Sadika, iz Travnika, rođen 1912. nalazi se u talijanskim bazama podataka interniraca u Italiji [6][7]. U konkretnom slučaju Giuseppe Konforty registriran je 31.06.1943 u Asolu, Vicenza, a s njim je bila i šira obitelj uključivši i punicu i punca Žigu Neumanna, koji se također nalazi na jasenovačkome popisu. Naravno netko bi mogao reći da se navedeni Giuseppe/Josip s obitelji mogao vratiti u Hrvatsku nakon kapitulacije Italije. Iz iskustva se zna da se to uglavnom nije događalo, premda

je bilo i takvih slučajeva. Međutim, u ovom slučaju postoje podaci s mrežne stranice USHMM-a [5] prema kojima je skupina u kojoj su gore navedeni došla u Švicarsku početkom travnja 1944. Svaki kvalificirani pristrani antifa intelektualac zapazio bi da bi u tom slučaju Josef Konforti imao još gotovo osam mjeseci vremena za dolazak u Jasenovac taman da ga ustaše ubiju do kraja 1944. Za takve je utješna informacija da je Josef Konforti preživio rat i svoju sudbinu ispričao je u razgovoru vođenome u Izraelu, a to se može provjeriti na mrežnim stranicama USHMM-a [5] kao što je već objašnjeno u jednom od prethodnih članaka.

Izvori:

- 1) SMREKA, Jelka; MIHOVILović, Đorđe. *Poimenični popis žrtava koncentracijskog logora Jasenovac, 1941.-1945.* Ni: Istraživanja Spomen-područja Jasenovac do 31. kolovoza 2007. [Naslov na prednjoj korici i na hrbtnu: Jasenovac – žrtva je pojedinačac.] Jelka SMREKA, kustos i Đorđe MIHOVILović, kustos. 1. izdanje. Niz: Banalnost zla. Nakl. Spomen-područje Jasenovac. Jasenovac, '2007., str. 1306 (Pilc) i 1340 (Pric). — Pomenični popis žrtaca KCL Jasenovac 1941.-1945.
- 2) Pregled i pretraga poimeničnog popisa žrtava KCL Jasenovac (<http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>)
- 3) The Central Database of Shoah Victims Names (<http://yvng.yadvashem.org>)
- 4) Spisak žrtava rata 1941-1945: Jevreji, Savezni zavod za statistiku, Savezna Republika Jugoslavija, 1992.
- 5) Holocaust Survivors and Victims Database - United States Holocaust Memorial Museum ([http://www.ushmm.org/remember/the-holocaust-survivors-and-victims-database](http://www.ushmm.org/remember/the-holocaust-survivors-and-victims-resource-center/holocaust-survivors-and-victims-database))
- 6) Ebrei stranieri internati in Italia durante il periodo bellico (<http://www.annapizzuti.it/pdf/nazione.php?n=jugoslav&t=Jugoslavia>)
- 7) <http://www.annapizzuti.it/database/rubrica.php>

Ne lutajte, samo je jedan
www.hkv.hr

GENI KAMENI

Ponosno i uzorno na svome kamenu, u svojoj slobodi

Hrvati, koji su upisali prirodu u svoju nacionalnu državnu himnu imaju dva skladatelja, stihopisca i pjevača koji su glazbenim domoljubljem slavnih 90-ih čuvali i bodrili naše ratnike. Napisali su, uglazbili ta dva načina nastanka kamena

Piše: BRANKA ŠEPAROVIĆ

Priroda je knjiga – prvo Riječi napisana, prvim Svjetлом obasjana, prvim Čovjekom otvorena: Svakoj generaciji prvoškolaca dostupni su odgovori na sva pitanja. Međutim, o čitatelju ovisi što će pročitati, spoznati, naučiti i – ugraditi u životni put. Površnome listaču bitno će

promaknuti. Lakovjernome zabušantu laž se prilijepi. Okovi predrasuda i navada prepotencije promašit će, previdjeti suštinu. Tek plemenitost osobe, temeljitoš um, maštovitost duše, značajljnost osjetila (uz nešto glavnoga začina sudbine – sreće) vode otkrivanju čudesa! Za takve postavke i tvrdnje primjera je bezbroj, toliko je i lekcija, a broj kombinacija uvećava: koliko ljudi – koliko čudi. Na primjer, što Knjiga prirodoslovja piše o kamenu, a što ljudi o tome znaju?

Mnogi o kamenu misle i doživljavaju ga kao mrtvu materiju. Ljudi uglavnom zapažaju njegovu izdržljivost, ističu njegovu postojanost. Stamen kao kamen opisuju nepokolebljiv karakter neke osobe. Ta vidi se kako planine nepomično stoje prema nebnu, oluje i potresi ništa im ne mogu. Što je jače od siline morskikh valova, a oni se o kamenu prepreku razbiju na sitne kapljice. Kuća od klesanoga kamena sigurno je naslijedstvo od najstarijih predaka...